

POSTANOWIENIE

Dnia 16 marca 2016 roku

Sąd Okręgowy w Krakowie, Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Renata Stępińska (spr.)

Sędziowie: SO Weronika Oklejak

SR Joanna Czernecka (del.)

po rozpoznaniu w dniu 16 marca 2016 roku w Krakowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi T. B.

przy uczestnictwie Skarbu Państwa – Prezesa Sądu Rejonowego dla Krakowa-Krowodrzy w Krakowie na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Rejonowym dla Krakowa-Krowodrzy w Krakowie do sygn. akt I C 3194/15/K z powództwa T. B. przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością (...) spółce komandytowej z siedzibą w W.

o nakazanie

postanawia: 1. stwierdzić przewlekłość postępowania przed Sądem Rejonowym dla Krakowa-Krowodrzy w Krakowie do sygn. akt I C 3194/15/K;

2. przyznać od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Krakowa-Krowodrzy w Krakowie na rzecz T. B. kwotę 2.000,00 zł (dwa tysiące złotych);

3. zobowiązać Sąd Rejonowy dla Krakowa-Krowodrzy w Krakowie do wyznaczenia terminu rozprawy, w terminie 7 (siedmiu) dni od dnia doręczenia odpisu postanowienia;

3. oddalić skargę w pozostałym zakresie;

4. nakazać Skarbowi Państwa – Sądowi Rejonowemu dla Krakowa-Krowodrzy w Krakowie zwrócić na rzecz T. B. kwotę 100,00 zł (sto złotych) uiszczoną tytułem opłaty sądowej od skargi.

SSO Weronika Oklejak SSO Renata Stępińska SSR Joanna Czernecka

UZASADNIENIE

W dniu 17 lutego 2016 roku T. B. wniósł skargę, w której domagał się stwierdzenia przewlekłości postępowania do sygn. akt I C 3194/15/K przed Sądem Rejonowym dla Krakowa-Krowodrzy w Krakowie, zobowiązania Sądu Rejonowego do przesłania stronie pozwanej odpisu pozwu i wyznaczenia w terminie 7 dni licząc od dnia doręczenia postanowienia terminu pierwszej rozprawy, przyznania na rzecz skarżącego do Skarbu Państwa kwoty 5.000 zł.

Swój udział w postępowaniu zgłosił Skarb Państwa reprezentowany przez Prezesa Sądu Rejonowego dla Krakowa-Krowodrzy w Krakowie, który wniósł o oddalenie skargi.

Skarżący w piśmie z dnia 14 marca 2016 r. podkreślił, iż Skarb Państwa w żaden sposób nie odniósł się do zasadności wezwania go do uiszczenia brakującej opłaty od pozwu. Podkreślił również, iż Sąd Rejonowy dopiero po czterech miesiącach, doręczył odpis pozwu stronie pozwanej, jednak nie wyznaczył pierwszego terminu rozprawy i podtrzymał dotychczasowe stanowisko.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Skarga jest zasadna i podlega częściowemu uwzględnieniu.

Sąd Okręgowy na podstawie analizy akt I C 3194/15/K ustalił następującą sekwencję czynności procesowych:

W dniu 20 października 2015 r. powód złożył pozew skierowany przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością (...) spółce komandytowej z siedzibą w W. o nakazanie wymiany telefonu. W dniu 26 października 2015 r. akta zostały doręczone Referentowi. Zarządzeniem z dnia 5 listopada 2015 r. Przewodniczący wezwał powoda do uzupełnienia braków pozwu, poprzez uiszczenie opłaty od pozwu w wysokości 91 zł, w terminie 1 tygodnia pod rygorem zwrotu pozwu. Wezwanie to zostało ekspediowane w dniu 8 grudnia 2015 r. Wraz z pismem z dnia 10 grudnia 2015 r. powód przedłożył potwierdzenia uiszczenia opłaty w wysokości wynikającej z treści wezwania. Kolejnym zarządzeniem z dnia 7 stycznia 2016 r. Sędzia Referent polecił dołączyć dowód doręczenia powodowi zarządzenia z dnia 5 listopada 2015 r. Pismem z dnia 7 stycznia 2016 r. powód zwrócił uwagę Sądowi, że w pozwie wskazał adres do doręczeń, a mimo to wezwanie zostało skierowane na inny adres. Zarządzeniem z dnia 22 stycznia 2016 r. Referent polecił doręczyć odpis pozwu stronie pozwanej, zobowiązując ją jednocześnie do złożenia w terminie dwóch tygodni odpowiedzi na pozew, z powołaniem wszelkich zarzutów i wniosków dowodowych. Zarządzenie to zostało ekspediowane w dniu 12 lutego 2016 r. Z treści odpowiedzi na skargę wynika ponadto, że odpis pozwu został doręczony stronie pozwanej w dniu 18 lutego 2016 r. W dniu 8 marca 2016 r. wpłynęła odpowiedź na pozew.

Stosownie do treści art. 2 ust. 1 ustawy dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie w tej sprawie trwa dłużej, niż to konieczne dla wyjaśnienia tych okoliczności faktycznych i prawnych, które są istotne dla rozstrzygnięcia. Przepis art. 2 ust. 2 tej ustawy nakazuje, by w szczególności ocenić terminowość i prawidłowość czynności podjętych przez sąd w celu wydania w sprawie rozstrzygnięcia co do istoty, uwzględniając charakter sprawy, stopień faktycznej i prawnej jej zawiloci, znaczenie dla strony, która wniosła skargę, rozstrzygniętych w niej zagadnień oraz zachowanie się stron, a w szczególności strony, która zarzuciła przewlekłość postępowania. O przewlekłości postępowania decyduje ocena całego okresu podejmowanych czynności przez dany sąd (por. postanowienie Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 9 lutego 2015 r., sygn. akt I S 15/15).

W sprawie niniejszej nie budzi wątpliwości, że postępowanie do sygn. akt I C 3194/15/K Sądu Rejonowego dla Krakowa-Krowdrzy w Krakowie w przedmiocie nadania biegu wniesionemu przez T. B. pozwowi dotknięte jest rażąco przewlekłością. Należy zgodzić się ze skarżącym w zakresie, w jakim kwestionował on zasadność wydania zarządzenia z dnia 5 listopada 2015 r. – w przedmiocie wezwania go o uiszczenie opłaty od pozwu. Powód swoje roszczenie wywodzi z treści art. 505¹ pkt 1 k.p.c. - z rękojmi, gwarancji jakości lub z niezgodności towaru konsumpcyjnego z umową sprzedaży konsumenckiej, przy czym wartość tej umowy nie przekracza 10.000 zł. Składając zatem pozew uiszczył właściwą dla postępowania uproszczonego opłatę w wysokości 30 zł, zgodnie z treścią art. 28 pkt 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. Pozew zatem nie był obciążony brakami fiskalnymi, a Sąd Rejonowy bezzasadnie wezwał powoda do uiszczenia kwoty 91,00 zł tytułem opłaty od pozwu. Treść tego zarządzenia spowodowała niczym nieuzasadnioną przewlekłość. Sąd bowiem już w dniu 5 listopada 2015 r. powinien był przesłać odpis pozwu stronie pozwanej, zawiadamiając ją jednocześnie o terminie rozprawy. Wezwanie o powyższe braki, termin jego wykonania i dalsze czynności Sądu spowodowały, że zarządzenie o doręczeniu odpisu pozwu zostało wydane dopiero w dniu 22 stycznia 2016 r. i do dnia dzisiejszego nie został z kolei wyznaczony termin rozprawy. Z uwagi na powyższe stwierdzić należało, że Sąd Rejonowy przez okres czterech miesięcy nie wyznaczył terminu rozprawy, co czyni żądanie skarżącego

uzasadnionym co do zasady. Okoliczności podniesione w uzasadnieniu odpowiedzi na skargę nie mogą prowadzić do odmiennego rozstrzygnięcia.

Ponieważ skarga odniosła zamierzony skutek, przyznanie powodowi odpowiedniej kwoty od Skarbu Państwa jest uzasadnione. Zgodnie z art. 12 ust. 4 cyt. ustawy sąd uwzględniając skargę, na żądanie skarżącego obligatoryjnie przyznaje od Skarbu Państwa, sumę pieniężną w wysokości od 2.000 zł do 20.000,00 zł. Co do kwoty, jakiej zasądzenia domagał się skarżący (5.000,00 zł) uznać ją trzeba jednak za wygórowaną. Określając jej wysokość sąd uwzględnić musi rodzaj i ciężar popełnionych uchybień, okoliczność jak długo trwała przewlekłość postępowania oraz rozmiar dolegliwości spowodowany opieszałością sądu. W odniesieniu do przedmiotowego przypadku przyznana suma pieniężna przystaje do okoliczności sprawy. Pamiętać przy tym należy, iż zasadniczym celem przyznania sumy pieniężnej skarżącemu nie jest całkowite wyrównanie szkody powstałej w wyniku przewlekłości, o czym świadczy określenie przez ustawodawcę górnej granicy, lecz z jednej strony zapewnienie materialnej satysfakcji za przewlekłość postępowania, z drugiej zaś oddziaływanie na sąd, z którego środków kwota ta zostanie wypłacona (por. M. Sykulska, Prawo do skutecznego środka odwoławczego na przewlekłość postępowania; Gdańskie Studia Prawnicze 2005, t. XIII).

Wobec powyższego orzeczono jak w tenorze postanowienia na podstawie art. 12 ust. 2 cytowanej ustawy, uwzględniając skargę i stwierdzając przewlekłość postępowania przed Sądem Rejonowym dla Krakowa-Krowodrzy w Krakowie. Na podstawie art. 12 ust. 4 ww. ustawy przyznano skarżącemu kwotę 2.000,00 zł. Uwzględniając również żądanie skarżącego, Sąd Odwoławczy w oparciu o treść art. 12 ust. 3 ustawy zalecił Sądowi rozpoznającemu przedmiotową sprawę wyznaczenie terminu rozprawy, w terminie 7 dni od dnia doręczenia odpisu postanowienia. Na podstawie art. 12 ust. 1 ustawy oddalono skargę w pozostałym zakresie, zaś w oparciu o treść art. 17 ust. 3 ww. ustawy zwrócono skarżącemu uiszczoną opłatę od skargi w kwocie 100,00 zł.

SSO Weronika Oklejak SSO Renata Stępińska SSR Joanna Czernecka